

1914-09-20

AFSENDER

Augusta Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Lille Veum, Brørup

Arkivplacering:

Mappe 86 nr. 68

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Kære Jakobine Rosgaard

Da jeg nu i eftermiddag kom hjem
fra Rødning, lå dit brev her.

Og jeg må straks sige dig tak for så
kærligt og omhyggeligt - du har tænkt
paa mig, og nu svarer på mit ønske.

Og så vil jeg tilføje, at skønt
allestavelen der nede nu i dag frastøtte
mig mere end nogen tid, - så havde
jeg følelsen af, at den for de steds
beboere der nede, ligesom slet ikke
var til - så den gør dem da heller
ikke fortrød.

Det er underligt at sidde mellem
dem der nede i denne tid, de samles så
fæstet der i deres lille Kirke, kommer så
trangende og sidder så lyttende til Løjtes
gode stilsfærdige ord, der falder som
dug på slagne eng. Og så den
underlighed i deres altesang. Jeg syntes
det var så godt at mærke at de

Harde deres kære skende på Rønde,
Pladsen, mænd, brodre, sønner og
Kærestes, med sig ned vor Herre Gud.
Nej, hvor han selv er og var,
der kan det også være det samme
om der ingen alvinstale er.

Jeg forstår nu af det du skriver
om vanskeligheden ved at male
det samme, anderledes end setes som
det er i Viborg.

Det var en hellet ikke så lige
at jeg tænkte at det skulle være
det samme. Jeg tænkte måske mere
på din gode lydelse, eller den
hvor vor Herre Rønne og skulde
somt ned ad trappen for at
få dem alle ind til sig.

Men du fortæller nok, det var vær
dette, at deres bedrovede øjne
kunne få lov at høre på noget
kærligt, levende og varmt,
der fik mig til at skrive til
dig. Og nu skal du rigtig nok
have tak at du tog en god

i mod det. Jeg har flere gange efter
at brevet var sendt, været bange for
at jeg havde plaget dig med det.

Giv mig en gang i venstres Rønne
nu om ad eller Rønne skal jeg
have at vide om du nogensinde
har malet to mænd som jeg
gør det meget ud af.

Det er den store Kristoffer, og
den Gideon. Hans ansigt, da det
begynder at dages hos ham, at det
er Herren selv der taler til ham,

— hvor jeg gerne vilde se det med
af dig.

Hvad Agnete — jeg tænker det ofte
over til eller i denne tid. Og hvor
er det dog underligt både for os alle
sammen. En god venninde skrev
nylig til os da hun fortalte om en
søsters død: jeg synes vor Herre
haster med at samle os igjen.

Og det gør han da også på sin
mange måder nu. For det må

da være meningen med alt dette
der nu tager os alle som hjertet
Men hans hjem-samlings er jo lejers
vel her, som over på den anden side
gravens. Jeg tror, at for os danske
er at den vande, som alle alvorlig
blandt os må føle, og den trængsel
som måske endnu stærkere vil komme
over os, indgangen til en fødsels
time, for alt det lid, som vi ved
grundtlig har fået lyset over, men
som vi dog endnu så lidt har
båret til verden. Måtte vi dog
have været trofast mod det der er
givet os.

Jeg er glad ved at vi her lært
den sørgeside Jørgen, at kende.
Hun er en god en.

Tak for det trykte I sendte.

Og tak så meget to en kærlig
hilsen fra os to i Lille Vium.

Augustinus

20-9-14.

Udvis alt det klatter, men jeg kan så godt
skrive et besv. om.